

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 01-11-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPRSC
Sagsnr.: 1707328
Dok. nr.: 452525

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 6. oktober 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 14 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 14:

”Ministeren bedes i forlængelse af svaret på SUU alm. del – spørgsmål 1000 (2016-2017) redegøre for, om det ville være muligt i Danmark at indføre en model tilsvarende den norske vedr. håndhævelse af forbud mod salg af tobak til børn og unge, herunder hvad det ville koste det offentlige årligt?”

Svar:

I det norske lovforslag Prop. 109 L kapitel 2 beskrives den norske model for håndhævelse af forbud mod salg af tobak til børn og unge i Norge som en registrerings- og tilsynsordning, hvor det norske helsedirektorat forvalter et register over salgssteder, og kommunerne foretager tilsyn med disse salgssteder. Kommunen har hjemmel til at udstede tvangsbøder i form af enten dagsbøder eller éngangsbøder, hvis salgsstederne ikke retter sig efter kommunens påtale.

Det vil kræve en lovændring, hvis en tilsvarende model skulle indføres i Danmark. Dertil vil det kræve lovhjemmel for kommunerne for at sanktionere salgsstederne ved overtrædelse af lovgivningen.

Hvad angår udgifter til en sådan ordning, har det norske departement oplyst, at driften af registret i lovforslaget er estimeret til 2,5 mio. norske kr. årligt, som skal dækkes af en årlig registreringsafgift fordelt på grossisterne. Derudover er der fastsat et tilsynsgebyr på 4500 norske kroner årligt for salgssteder (for midlertidige afsætningsmuligheder kan tilsynsmyndigheden kræve et årligt tilsynsgebyr på 1200 norske kroner), samt er tilsynsgebyr for grossisterne på 2500 norske kr. pr. år. Dette forventes at dække udgifterne til det faktiske tilsyn og ledsagende sagsbehandling. De faktiske gebyrer fastsættes ved lov (med hjemmel i Tobakksskadeloven § 10).

Hvor mange grossister og salgssteder, der vil blive omfattet af en sådan ordning, vides ikke, hvorfor det ikke er muligt at opgøre de samlede udgifter til ordningen. De offentlige udgifter til en dansk ordning vil blandt andet afhænge af, hvor mange grossister og salgssteder, der vil være tale om, samt i hvilken udstrækning, man i givet fald – som i Norge – vil lægge alle udgifterne over på grossister og salgssteder.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Rikke Skaarup Schjødt